

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO/ 2024 / 12 / ... 15 januari 2025

Inzake : ...,
bijgestaan door ..., advocaat,

verzoekende partij

Tegen : VZW ... met maatschappelijke zetel te ...,
vertegenwoordigd door ...,
bijgestaan door ..., advocaat,

verwerende partij

Met een ter post aangetekend schrijven van 31 oktober 2024 tekent ... namens ... aan tegen de beslissing van 14 oktober 2024 van de VZW ... waarbij ... de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is een vastbenoemd (30%) personeelslid tewerkgesteld aan de Uit de behandeling van het dossier blijkt dat hij ook personeelslid was op de campus Buiten deze opdrachten in vermelde onderwijsinstellingen is verzoekende partij ook professioneel dwarsfluitspeler.

Met een ter post aangetekend schrijven van 29 mei 2024 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld en wordt hij opgeroepen voor een tuchtverhoor. De volgende feiten worden ten laste gelegd:

“ ° Per officiële e-mail van uw advocaat ... dd. 18.03.2024 gericht aan de advocaat van het schoolbestuur van ... beschuldigt u directeur ... als volgt:

“Wij verwijzen naar uw bericht hieronder.

Onze cliënt heeft kennis genomen van het bericht dat directeur ...

op 1 maart 2024 via Smartschool verstuurd heeft naar alle personeelsleden van de school.

Deze communicatie maakt een grove schending uit van zijn privacy (o.a. inbreuk op artikel 6.1.f AVG) en is er duidelijk op gericht hem – opnieuw – te treffen.

Onze cliënt behoudt zich dienaangaande alle rechten voor.”

° Deze beschuldiging maakt mogelijks een inbreuk uit op uw plicht om het belang te behartigen van het onderwijs en van de instellingen waarin u tewerkgesteld bent (art. 9 Decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs) alsook art. 16 Arbeidsovereenkomstenwet op basis waarvan u uw werkgever eerbied en achting verschuldigd bent.”

Het verhoor gaat door op 19 juni 2024.

Met een ter post aangetekende zending van 1 juli 2024 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat aanvullend tuchtonderzoek vereist is.

Met een ter post aangetekende zending van 12 augustus 2024 wordt verzoekende partij opgeroepen voor een aanvullend tuchtverhoor.

Met een ter post aangetekende zending van 14 oktober 2024 wordt aan verzoekende partij de tuchtmaatregel van het ontslag meegedeeld.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekend schrijven van 5 november 2024 worden de partijen uitgenodigd voor de zitting van vandaag.

Met een e-mail van 12 november 2024 maakt verwerende partij de stukken van het tuchtdossier over.

Met een e-mail van 16 december 2024 maakt verwerende partij een verweerschrift over alsook 3 bijkomende stukken.

Met een ter post aangetekende zending van 20 december 2024 dient verzoekende partij een wrakingsverzoek in voor de heer Kurt Willems (voorzitter) en voor de heer Wilfried Rauws (plaatsvervangend voorzitter).

De heer Kurt Willems (voorzitter) beslist dat er geen reden is om tot een wraking van de voorzitter te besluiten. De voorzitter liet, met toepassing van art. 6 huishoudelijk reglement, aan de leden van de kamer en de partijen weten dat hij niet instemde met het wrakingsverzoek. Ingevolge art. 7 van het huishoudelijk reglement komt het aan de leden van de kamer van beroep toe om zich voorafgaand aan de zitting uit te spreken. De kamer van beroep heeft voorafgaand aan de zitting van 15 januari 2025 over dit verzoek beraadslaagd, en is van mening dat er geen reden voor wraking bestaat in de zin van art. 828,1° of 828,9° Ger.W.

Dat de kamer van beroep (en diens voorzitter) over deze tuchtfeiten nog niet geoordeeld hebben, wordt erkend in het wrakingsverzoek. Wel wordt opgeworpen dat de voorzitter zich desalniettemin uitgesproken heeft over het geschil “zoals het zich aandient” in de zin van art. 828,9° Ger.W., minstens dat er een reden van wettige verdenking bestaat in de zin van art. 828, 1° Ger.W.

Opmerkelijk daarbij is dat enkel de voorzitter gevisieerd wordt, die nochtans nog niet gezeteld heeft in de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs ten aanzien van het personeelslid, en niet de leden van de kamer van beroep die zich reeds tweemaal uitspraken ten aanzien van het personeelslid. De voorzitter heeft als lid van het college van beroep voor de hogescholen ten aanzien van hetzelfde personeelslid, maar ten aanzien van een andere werkgever, in een ander onderwijsniveau, over andere tuchtfeiten een uitspraak gedaan. Gelet op het feit dat dit geschil een beperkende interpretatie dient te krijgen in de zin van art. 828, 9° Ger.W. (Cass. 5 april 2001), volstaat dit gegeven niet om te oordelen dat er een grond voor wraking

bestaat ten aanzien van de voorzitter. Mocht dit zo zijn (quod non), dan zou dat in eerste instantie zo zijn voor de leden van de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs die in hetzelfde onderwijsniveau ten aanzien van dezelfde werkgever een uitspraak gedaan hebben, maar dat beweert verzoekende partij niet.

Het wrakingsverzoek preciseert dat de beslissing geplaatst moet worden in het verlengde van de voormelde tuchtbeslissingen. Een verwijzing naar het tuchtrechtelijk verleden behoort tot de aard van het tuchtcontentieux waar dit een vast element in de beoordeling van de proportionaliteit van de tuchtsanctie uitmaakt, en kan op zich dus geen grond voor wettige verdenking opleveren. Dat geldt a fortiori wanneer het tuchtrechtelijk verleden, waarover de gewraakte voorzitter zich reeds uitsprak, op een andere werkgever en ander onderwijsniveau betrekking had.

De devolutieve werking waardoor de kamer van beroep de beslissing herneemt van de tuchtoverheid behoort eveneens tot de aard van de tuchtprocedure. Dat is de wijze waarop de georganiseerde beroepsprocedure decretaal vormgegeven is in het Rechtspositiedecreet – wat overigens een normale wijze is om georganiseerde beroepen in een bestuurlijke context vorm te geven. In die zin zijn de georganiseerde beroepsprocedures in het tuchtcontentieux, ondanks het feit dat het Rechtspositiedecreet verwijst naar de wrakingsgronden van art. 828 Ger.W., fundamenteel anders dan het gerechtelijk contentieux waar noch indeplaatsstelling noch één Vlaamse samenstelling van een enkele kamer van beroep binnen het departement Onderwijs de regel zijn. Het loutere gegeven dat er devolutieve werking geldt, kan op zich dus geen grond voor wettige verdenking opleveren, anders zou de decretaal vormgegeven werking van de kamer van beroep onwerkbaar worden en zou een beroepskamer zich nooit over eenzelfde personeelslid tweemaal kunnen uitspreken. Dat geldt a fortiori wanneer de werkgever, in wiens plaats de gewraakte voorzitter zich reeds uitsprak, een andere werkgever en een ander onderwijsniveau betrof.

Geen van de aangehaalde redenen voor gewettigde verdenking zijn dus te aanvaarden. Gewettigde verdenking kan bovendien niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat de voorzitter reeds zitting heeft gehouden in een andere zaak dan die waarop de wraking betrekking heeft en dat hij mede een beslissing heeft gewezen die niet

strookte met die waarop de wrakende partij had aangedrongen (Cass. 23 mei 2011). Buiten het loutere gegeven dat de voorzitter reeds in een (andere) voorafgaande zaak zetelde, liggen in casu evenwel geen andere grieven voor die de wraking zouden rechtvaardigen.

De kamer van beroep beslist dan ook het wrakingsverzoek ten aanzien van de voorzitter ongegrond te verklaren.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroep is binnen de reglementaire voorgeschreven termijn ingediend. Het voldoet aan de overige ontvankelijkheidsvereisten.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de tuchtcommissie van de raad van bestuur) van de voorschriften die betrekking hebben op de tucht en preventieve schorsing, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De kamer van beroep herinnert eraan dat door het devolutief karakter van het beroep, de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de gebreken in de procedure die de beslissende overheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

5. Beoordeling door de kamer van beroep

5.1. De kamer van beroep neemt kennis van het bericht dat de raadsman van het personeelslid verzonden heeft aan de raadsman van de inrichtende macht naar aanleiding van de communicatie die de inrichtende macht verzonden heeft naar personeelsleden in het kader van een eerdere tuchtprocedure.

Dat bericht luidde als volgt *“Wij verwijzen naar uw bericht hieronder.*

Onze cliënt heeft kennis genomen van het bericht dat directeur ...

op 1 maart 2024 via Smartschool verstuurd heeft naar alle personeelsleden van de school.

Deze communicatie maakt een grove schending uit van zijn privacy (o.a. inbreuk op artikel 6.1.f AVG) en is er duidelijk op gericht hem – opnieuw – te treffen.

Onze cliënt behoudt zich dienaangaande alle rechten voor.”

De kamer van beroep begrijpt ook dat dit bericht opgesteld werd op aanvraag van het personeelslid en door hem werd nagekeken.

5.2. De kamer van beroep begrijpt dat de inrichtende macht struikelde over dit bericht. Er is een lezing mogelijk van het verstuurd bericht waarin het personeelslid meldt om hiërarchisch gezag niet te aanvaarden, een eigen lezing van het verleden te blijven aanhouden, en een collegiale en constructieve samenwerking bij zijn werkgever onmogelijk te zullen maken. In het licht van de tweede kans die de kamer van beroep het personeelslid – middels hun voorgaande beslissing – gegund heeft, kan die lezing op weinig begrip rekenen. De kamer van beroep begrijpt niet goed hoe een bericht door de handen van een raadsman kan gaan en nog steeds dergelijke lezing niet uitsluit.

5.3. Evenwel is ook een andere lezing van het bericht mogelijk, waar het personeelslid wel degelijk geleerd heeft uit zijn tuchtrechtelijke verleden. In deze lezing heeft het personeelslid een stap teruggenomen, deze keer niet publiekelijk en op ongepaste wijze zijn ongenoegen geuit tegen een hiërarchisch meerdere, maar wel de terughoudendheid betoond om slechts een mail van raadsman naar raadsman te laten versturen. Hoewel de contextbepaling in deze lezing (*“duidelijk gericht om hem opnieuw te treffen”*) jammerlijk is, is de boodschap wel neutraal (*“behoudt zich dienaangaande alle rechten voor”*).

5.4. De kamer van beroep beslist bij meerderheid van 4 tegen 3 stemmen dat het personeelslid, ondanks zijn tuchtrechtelijk verleden, nog steeds het vermoeden van onschuld geniet wanneer een dubbele lezing van de verstuurd brief mogelijk is. Dat gezegd zijnde hoopt de kamer van beroep wel dat het personeelslid goed beseft dat de

opeenvolging van tuchtprocedures noch voor hemzelf, noch voor zijn werkgever een houdbare situatie is. Wil de re-integratie in zijn werkplek, die op basis van de voorgaande tuchtbeslissing van de kamer voorligt, reëel blijven, dan zal dit een inspanning vergen van beide partijen. Met het (laten) versturen van dubbelzinnige e-mails naar een leidinggevende lijkt het personeelslid zijn eigen re-integratie te bemoeilijken.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 april 2019 waarbij de heer Kurt Willems wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Artikel 1 (met meerderheid van stemmen: 4/3):

De kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs vernietigt de tuchtmaatregel van het ontslag.

Aldus uitgesproken te Brussel op 15 januari 2025.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer Kurt Willems, voorzitter;

Mevrouw Suzy Sterck en de heren Günther De Praitere en Stefaan Samaey, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

De heren Marc Borremans, Koen De Backer en Joeri Meynen, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen De Bleeckere, secretaris.